

Arrest

nr. 54 468 van 17 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 6 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 maart 2010 en heeft zich op 8 maart 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 mei 2010, 4 juni 2010 en 19 augustus 2010.

1.3. Op 22 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Sarajevo en hebt u de Bosnische nationaliteit. Tijdens het conflict in Bosnië-Herzegovina werden u, uw vader en uw broers gerekruteerd door de Bosnische strijdkrachten. Uw vader raakte gewond en werd door een humanitair konvooi naar Duitsland gevoerd. Uw moeder, broers en zus gingen met hen mee, maar u verkoos in Bosnië te blijven, bij uw grootmoeder. Op een dag sloeg er vlak bij u een granaat in. U werd geraakt door rondvliegende brokstukken. U werd verzorgd en kon daarna via Split, Kroatië, het land verlaten om uw familie te vervoegen in Duitsland. In 1997 keerden jullie vrijwillig naar Bosnië terug en betrokken jullie een appartement in Novo Sarajevo. Twee of drie jaar na de oorlog belandde u, naar eigen zeggen als gevolg van de granaatslag en de oorlog, in een depressie. U lijdt aan geheugenverlies, slaapproblemen, opvliendheid en u heeft er ook een spraakgebrek aan over gehouden. Tevens hebt u hoofdpijn en dient u kinesitherapie aan uw ruggenwervels te volgen. Sinds vijf à zes jaar voor uw komst naar België ging u voor deze problemen maandelijks op visite bij een specialist. Deze schreef u medicijnen voor, waarvan u erg slaperig werd. Desalniettemin werkte u sinds uw terugkeer uit Duitsland als ambulante handelaar. U verkocht, kleren, zonnebrillen en parfums op de markt van Otoka. U had daarvoor echter geen vergunning. Telkens u een vergunning ging aanvragen ontving u een negatief antwoord. U wijt dit aan etnische discriminatie. Omdat u niet over de nodige vergunning beschikte, werd u dagelijks, tot drie maal toe, van de markt gejaagd door de politie. De agenten namen geregeld uw goederen van u af, eisten bewijzen dat het niet om namaakgoederen ging en dat u de goederen niet gestolen had, en sloegen u soms. U liep geregeld een boete op, maar die weigerde u te betalen. U aanvaardt namelijk niet dat u specifiek wegens uw etnie door de politie werd gecontroleerd en beboet. Eens kloeg u dit wangedrag van de politie aan. Later informeerde u zich over de stand van uw klacht maar men zei u louter te wachten. Op een dag werd u gecontroleerd wanneer u op de moto zat. De agent stelde vast dat uw moto niet geregistreerd was en nam weerom uw goederen af. U werd hierbij ook weer geslagen. Dit was voor u de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen. U reed met de moto tegen de agent en sloeg hem toen hij op de grond lag. Daarna reed u weg. Eens thuis werd u gearresteerd en naar het politiekantoor gebracht. Tien à vijftien dagen later moest u voor de Gemeentelijke Rechtbank verschijnen, maar de zaak werd uitgesteld. Bij de tweede zitting was u naar Skopje vertrokken. Toen u terugkeerde trof u een brief aan waarin u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar en twee maanden. Daarop besloot u naar België te vluchten. U vertrok op 1 maart 2010 en diende hier op 8 maart 2010 een asielaanvraag in. Voorts haalde u aan dat uw echtgenote D.(...) H.(...) de Macedonische nationaliteit heeft en moeite ondervond om de Bosnische nationaliteit aan te vragen. Aanvankelijk leefde zij in Bosnië met haar Macedonische paspoort. Om in regel te blijven diende ze elke maand de grens over te gaan naar Macedonië. Toen haar paspoort vervallen was, verbleef ze zonder geldige verblijfsvergunning bij u in Bosnië. Wanneer uw jongste zoon, H.(...), geboren werd zorgde dit voor problemen. Door tussenkomst van een advocaat kon uw zoon alsnog worden ingeschreven, mits een getuigenverklaring dat het kind uw zoon was. Met behulp van die advocaat dienden jullie een half jaar voor jullie vertrek ook een aanvraag in voor de nationalisering van uw echtgenote. Ten dien einde gingen jullie met een laissez-passer van de Macedonische ambassade een nieuw paspoort voor uw echtgenote afhalen in Macedonië. Bij uw vertrek richting België was inzake deze aanvraag nog geen beslissing gevallen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt in Novo Sarajevo op 27/09/2006; de geboorteakten van uw vier kinderen, alle uitgegeven te Sarajevo op 8/1/2010; een kopie van uw huwelijksakte, uitgegeven te Sarajevo op 9/2/2009; een attest van een Bosnische neuropsychiater d.d. 1/12/2009 waarin vermeld wordt dat u diverse post-traumatische gezondheidsproblemen ondervindt (depressiviteit, slapeloosheid, concentratiestoringen, angst, nervositeit e.d.m.) ten gevolge van een granaatontploffing tijdens de oorlog; een attest van de centrumarts van het Klein Kasteeltje ingevuld op 29/4/2010 in het kader van uw regularisatieaanvraag om medische redenen waarin vermeld wordt dat u lijdt aan PTSS (posttraumatisch stresssyndroom) en anxio-depressief syndroom; een doorverwijzing naar de spoeddienst van het UZ Jette voor uw jongste zoon H.(...) d.d. 4/6/2010 omdat hij chronische koorts had; twee maal eenzelfde veroordeling op uw naam van de Gemeentelijke Rechtbank van Sarajevo d.d. 28/4/2010 waaruit blijkt dat u veroordeeld bent tot een celstraf van drie jaar en twee maanden voor het rijden met een bromfiets zonder rijbewijs, het verstoren van de openbare orde en het in gevaar brengen van de veiligheid van een agent omdat u deze had geslagen; de weigering van de toekenning van een

toestemming voor het uitoefenen van thuisnijverheid d.d. 28/4/2010 uitgaande van de dienst Economie en Financiën van Novo Sarajevo.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Meer bepaald kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de discriminaties die u zou gekend hebben bij het uitoefenen van uw job op de markt en bij het aanvragen van vergunningen daaromtrent en m.b.t. de vervolging door de rechtbank die daaruit zou zijn gevolgd. Er dient met name te worden vastgesteld dat u van deze discriminaties en vervolging door de rechtbank geen enkel overtuigend bewijs hebt neergelegd. Integendeel, de documenten die u neerlegde ter staving van deze verklaringen zijn van dien aard dat zij uw verklaringen eerder ondermijnen dan ondersteunen.

Zo legde u een document neer van de dienst Economie en Financiën van Novo Sarajevo, die u de toestemming om thuisnijverheid uit te oefenen ontzegt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het document an sich geen bewijs is van een discriminatie op basis van uw etnie. Er wordt u in dit document namelijk louter toestemming geweigerd op basis van de beoordeling van de door u neergelegde documentatie. U kon echter niet duiden over welke documentatie het hier ging (CGVS 19/8/2010 p.5). Daardoor is het Commissariaat-generaal niet in staat de ware grond voor deze beslissing te beoordelen. Bovendien tast het feit dat u niet weet welke documentatie u diende neer te leggen de geloofwaardigheid van dit document aan. Daarenboven betreft het hier louter een Word-document, zonder hoofding of officieel briefpapier, en lijkt het wel erg op de veroordeling van de Gemeentelijke Rechtbank – het is zelfs van dezelfde datum – (bespreking van dit document cfr. infra), wat de authenticiteit van het document verder aantast. Tot slot dateert dit document van na uw asielaanvraag, terwijl u verklaarde over ettelijke dergelijke documenten te beschikken van vóór uw vertrek, documenten die u vooralsnog niet hebt neergelegd (CGVS 19/8/2010 p.5). Deze vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat de authenticiteit van dit document, waarmee u de door u beweerde continue discriminatie als Roma om aan de nodige werkvergunning te geraken wil aantonen, ernstig op de helling staat.

Ook aan het document dat u neerlegde ter staving van uw vervolging door de politie nadat u een agent, die u regelmatig pestte, zou hebben aangereden en geslagen, kan geen enkele authenticiteit worden toegedicht. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u over deze feiten niet spontaan gesproken hebt tijdens uw eerste twee gehoren op het Commissariaat-generaal. Wanneer u opgeroepen werd om hieromtrent uitleg te verschaffen nadat u het document ter staving van deze feiten zonder nadere uitleg had neergelegd op het Commissariaat-generaal, verklaarde u deze (gerechtelijke) vervolging niet te hebben aangehaald uit angst te worden teruggestuurd (CGVS 19/8/2010 p.5). Deze verklaring is alles behalve afdoende, gezien u dit document toch hebt neergelegd op het Commissariaat-generaal, wat er op wijst dat u het aanvoert ter staving van uw vrees in geval van terugkeer. Desalniettemin kan ook aan dit document geen enkele authenticiteit gehecht worden. Het betreft hier eveneens een eenvoudig Word-document, zonder hoofding of officieel briefpapier, en het bevat tal van merkwaardigheden. Zo zijn er bepaalde woorden duidelijker afgeprint dan andere, wat wijst op knip en plakwerk. Hetgeen toegevoegd lijkt, zijn ondermeer het dossiernummer, de datum, uw naam, het feit dat u een agent zou geslagen hebben en de strafmaat. De feiten en de strafmaat komen echter niet overeen met de geciteerde wetsartikelen. Artikel 184§1 van de Wet op de Verkeersveiligheid behandelt de voorwaarden voor het recht op het besturen van een voertuig, artikel 235§1 punt 27 bespreken de (geld)boete die wordt opgelegd aan zondaars tegen dit artikel, en artikel 14 van de strafwet is een artikel m.b.t. voorwaardelijke straffen. Uit deze artikelen zou kunnen afgeleid worden dat er een voorwaardelijke boete werd uitgesproken voor het rijden zonder rijbewijs. In geen geval verwijst één van deze artikelen naar de overtreding, het slaan van een agent, en de strafmaat uit het arrest, drie jaar en twee maanden gevangenisstraf. Net deze zaken lijken met knip- en plakwerk te zijn toegevoegd.

Daarenboven is de door u neergelegde veroordeling evenmin in overeenstemming te brengen met uw eigen verklaringen. U verklaarde dat de feiten die aanleiding gaven tot uw arrestatie en veroordeling dateren van twee à drie maanden vóór uw vertrek naar België (CGVS 19/8/2010 p.2). U vertrek situeerde u op 1 maart 2010 (CGVS 4/6/2010 p.3). In de veroordeling worden de feiten echter in april 2009 geplaatst. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u niet zeker te zijn van de data (CGVS 19/8/2010 p.6). Deze verklaring is niet afdoende om een dergelijke kloof te verklaren, gelet op het feit dat het hier volgens u uw rechtstreekse vluchtaanleiding betreft. Bovendien verklaarde u deze documenten niet eerder te hebben kunnen neerleggen omdat uw vader wachtte op een document

van de gemeente m.b.t. de registratie van uw echtgenote alvorens al deze documenten op te sturen. Over de twee documenten die u aanbelangen verklaarde u dat u ze thuis had liggen voor uw vertrek (CGVS 19/8/2010 p.2-3). Echter, net deze twee documenten dateren van na uw vertrek – beide van 28/4/2010 – en het document van de gemeente m.b.t. de registratie van uw echtgenote dateert van vóór uw vertrek, i.e. 12/2/2010. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verwees u vaagweg naar uw vader en zei u niet te weten hoe hij dit allemaal aan u heeft opgestuurd (CGVS 19/8/2010 p.6). Bovendien verklaarde u ten gevolge van deze vervolging samen met uw echtgenote het land te zijn ontvlucht naar Skopje, en bij terugkeer naar Sarajevo dan de veroordeling te hebben aangetroffen, waarna u de vlucht nam richting België (CGVS 19/8/2010 p.3-4). Uitdrukkelijk gevraagd of jullie vóór naar België te komen nog ergens anders jullie toevlucht hebben genomen, antwoordde uw echtgenote echter ondubbelzinnig negatief (CGVS Djulfidan Haziri 19/8/2010 p.2-3). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de authenticiteit van het document van de Gemeentelijke Rechtbank en aan de vervolging die daaraan ten grondslag zou liggen.

Daarenboven linkt u deze gerechtelijke vervolging aan uw algemene discriminatie op de markt. U verklaarde dat het steeds dezelfde politieploeg was die uw goederen afnam en dat de feiten, die later aanleiding gaven voor het vonnis, de druppel waren die de emmer deed overlopen (CGVS 19/8/2010 p.2-3). Door deze discriminatie trachten aan te tonen met twee frauduleuze documenten en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de voornoemde gerechtelijke vervolging, maakt u het mij onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw persoonlijke situatie. Daarenboven komt hierdoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig onder druk te staan.

Al de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan het administratieve dossier.

Wat betreft uw verklaring te lijden aan een depressie, slapeloosheid, opvliegendheid en een spraakgebrek, dient te worden opgemerkt dat de feiten die hieraan ten grondslag liggen, met name een granaatinslag tijdens het conflict in Bosnië-Herzegovina, dateren van 1992-1993 (CGVS 4/6/2010 p.6). Het feit dat u besluit anno 2010 hiervoor het land te verlaten doet afbreuk aan de ernst van deze motieven om asiel aan te vragen. U verklaarde eerder geen kans te hebben gehad (CGVS 4/6/2010 p.10), maar deze uitleg is weinig afdoende gezien het over een periode van 17-18 jaar gaat waarin u lange tijd in Duitsland hebt gewoond en waarna u vrijwillig terugkeerde naar Sarajevo (CGVS 6/5/2010 p.9). U hebt bovendien niet aannemelijk gemaakt bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst niet langer de nodige medische hulp te kunnen krijgen voor de door u aangehaalde psychische problemen, temeer daar uit uw verklaringen en de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u er zich in het verleden langdurig probleemloos heeft kunnen wenden tot de medische hulpverlening voor de door u aangehaalde psychische problemen. U bent echter met deze therapie gestopt naar aanleiding van uw vertrek naar België (CGVS 4/6/2010 p.8). Ook wat het document van de neuropsychiater uit Sarajevo betreft, verklaarde u uitdrukkelijk dit document te hebben verkregen met het oog op uw aanstaande vlucht naar Europa (CGVS 4/6/2010 p.9). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u zich hier in België steeds slechter voelt (CGVS 4/6/2010 p.7). Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u om tot een genezing van uw trauma te komen niet langer bij de Bosnische gezondheidsdiensten terecht kan. U beschikte er bovendien ook over een gezondheidsboekje, waarmee u uw medicijnen aan de helft van de prijs kon aankopen (CGVS 4/6/2010 p.10). Het medisch attest dat u hebt laten opstellen door de centrumarts in het kader van uw regularisatieaanvraag wijzigt deze vaststellingen niet.

Tot slot kan met betrekking tot uw verklaringen dat uw echtgenote de Bosnische nationaliteit niet kon verkrijgen (CGVS 4/6/2010 p.7, 13) verwezen worden naar de weigeringsbeslissing die ik ten aanzien van haar heb genomen en waarin ik hieromtrent het volgende heb opgemerkt: "

U verklaarde de Bosnische nationaliteit niet te kunnen verkrijgen hoewel u al twaalf jaar in Bosnië woont, er wettelijk gehuwd bent en er vier kinderen met de Bosnische nationaliteit hebt gekregen. U verwachtte de nationaliteit om deze redenen automatisch te verkrijgen, wat niet gebeurd is (CGVS 6/5/2010 p.3). U verklaarde pas de nationaliteit te hebben aangevraagd wanneer u zwanger was van uw jongste zoon, Hamza, en pas een twee à drie maanden na de geboorte van Hamza, die geboren werd in januari 2009, uw eigen ambassade te hebben aangesproken om een geldig Macedonisch paspoort te verkrijgen (CGVS 6/5/2010 p.3-4). Daarmee vroeg u opnieuw de nationaliteit aan. Echter, wanneer uw echtgenoot of uw advocaat over de stand van het dossier ging informeren, zei men hen dat er nog geen beslissing genomen was (CGVS 6/5/2010 p.4). U verloor uiteindelijk de interesse in deze aanvraag. Deze door u beschreven situatie is niet van die aard om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst kan erop gewezen worden dat het al dan niet toekennen van het staatsburgerschap aan vreemdelingen tot de soevereine bevoegdheid van een nationale staat behoort die dergelijke beslissingen neemt op grond van de in het land in kwestie vigerende wetgeving(en). Voor de betrokkene ongunstige maatregelen, zoals een

weigering, die een staat hieromtrent neemt wijzen op zich niet op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts dient te worden vastgesteld dat u de uitslag van uw aanvraag niet hebt afgewacht alvorens naar België te vluchten. Daardoor kan onmogelijk worden nagegaan of er wel degelijk een reden was/is om deze situatie aan te klagen. Het louter logge opereren van een administratie is niet voldoende om te kunnen spreken van een vervolging of ernstige schade zoals hierboven beschreven. Bovendien verklaarde u dat uw zus, die eveneens getrouwd is met een Bosniër en in Bosnië woont, wèl een identiteitskaart heeft verkregen en binnenkort de nationaliteit zal verkrijgen (CGVS 6/5/2010 p.5). Van een etnisch gemotiveerde discriminatie, zoals u beweert (CGVS 6/5/2010 p.3, 6), is bijgevolg hoe dan ook geen sprake. Het document dat u ter staving van uw verklaringen in dit verband hebt neergelegd, met name het attest van de gemeente Novo Sarajevo dat u niet staat ingeschreven in de registers van deze gemeente, toont geenszins aan dat u het Bosnisch staatsburgerschap geweigerd is/wordt. Het staat louter dat u niet in voornoemde gemeente geregistreerd bent. Aan de informatie in dit attest wordt in voorgaande vaststellingen op zich niet getwijfeld."

De overige documenten die u hebt neergelegd zijn niet van dien aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw identiteitskaart en huwelijksakte staven uw identiteit en huwelijk, maar daar wordt niet aan getwijfeld. De geboorteakten van uw kinderen staven op hun beurt hun identiteit en het feit dat het uw kinderen zijn. Echter, ook dit staat niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan niet te kunnen terugkeren naar zijn thuisland omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, gelet op zijn Roma origine. Verzoeker betoogt dat hij werd gediscrimineerd bij het uitoefenen van zijn job op de markt en bij het aanvragen van vergunningen daaromtrent, evenals met betrekking tot vervolging door de rechtbank die daaruit is gevolgd. Verzoeker vervolgt dat hij een document neerlegde van de dienst Economie van Novo Sarajevo, die hem de toestemming om thuisnijverheid uit te oefenen ontzegt, hetgeen een begin van bewijs door geschrift inhoudt en hij is van oordeel dat, gelet op de moeilijke positie waarin een asielzoeker zich bevindt, de nodige soepelheid aan de dag dient gelegd te worden voor wat betreft de bewijslast. Wat het incident met de agent betreft bevestigt verzoeker dat hij deze heeft aangereden en geslagen en dat hij hiervoor gerechtelijk werd vervolgd. Ter staving van zijn vervolging legt verzoeker een document neer van de Gemeentelijke rechtbank.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende documenten toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen met betrekking tot de discriminaties bij het uitoefenen van zijn job op de markt en het aanvragen van vergunningen daaromtrent en met betrekking tot de vervolging door de rechtbank die daaruit zou zijn gevolgd aangezien de door hem neergelegde documenten zijn verklaringen eerder ondermijnen dan ondersteunen, zoals uitgebreid toegelicht, (ii) het feit dat hij pas anno 2010 besloot het land te verlaten omwille van een depressie, slapeloosheid, opvliegendheid en een spraakgebrek, omwille van feiten die dateren van 1992-1993, afbreuk doet aan de ernst van deze motieven, (iii) het feit dat zijn echtgenote de Bosnische nationaliteit nog niet verkregen heeft - zij wachtte de uitslag van haar aanvraag niet af - op zich niet volstaat voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of voor het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming, en (iv) zijn overige documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of*

Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker voorhoudt niet te kunnen terugkeren naar zijn thuisland omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève gelet op zijn Roma origine, doch dat hij er niet in slaagt de feiten die hij aanhaalt te bewijzen of aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn verklaringen omtrent het uitoefenen van zijn job op de markt en de gerechtelijke veroordeling naar aanleiding van het incident met de agent, deelt mee dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, het document van de dienst economie van Novo Sarajevo wel degelijk een begin van bewijs door geschrift inhoudt dat in het licht van zijn coherente verklaringen dient beoordeeld worden, en verzoekt ten slotte rekening te houden met de gegevens vermeld op het document van de Gemeentelijke Rechtbank, hetgeen echter niet afdoende is om de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen of te ontkrachten, met name dat verzoeker de beweerd discriminatie tracht aan te tonen met twee frauduleuze documenten en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de voornoemde gerechtelijke vervolging. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing correct wordt toegelicht waarom, aan het document van de Dienst Economie en Financiën van Novo Sarajevo, het document dat hij neerlegde ter staving van zijn vervolging door de politie nadat hij een agent die hem regelmatig pestte, zou hebben aangereden en geslagen, en de neergelegde veroordeling, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend en verzoeker onderneemt geen enkele poging om met concrete elementen en gegevens deze motivering te weerleggen of te ontkrachten. Derhalve worden de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus als integraal hernomen en bevestigd.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt en dat er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS